

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA
Sędziowie WSA

Przemysław Szustakiewicz (spr.)
Iwona Maciejuk
Janusz Walawski

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 15 lutego 2018 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia „Sieć Obywatelska Watchog Polska” z siedzibą
w Warszawie
na bezczynność Fundacji „LUX VERITATIS” z siedzibą w Warszawie
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 12 kwietnia 2017 r. o udostępnienie
informacji publicznej

oddala skargę

Na oryginale właściwe podpisać
Za zgodność z oryginałem

Izabela Kaliszewska
starszy sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie złożyło skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na beczynność Fundacji Lux Veritatis z siedzibą w Warszawie w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej. Jednocześnie wniosło o stwierdzenie, że beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, o wymierzenie Fundacji grzywny na podstawie art. 149 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W skardze wskazano, że pismem z dnia 12 kwietnia 2017 r. Stowarzyszenie złożyło listem poleconym wniosek o udostępnienie przez Fundację, w drodze elektronicznej na adres poczty mailowej, informacji w zakresie:

- a) protokołów posiedzeń Zarządu Fundacji Lux Veritatis, które miały miejsce w 2016 r.,
- b) **informacji o wydatkach w ramach przedsięwzięć, w których Fundacja korzystała ze środków publicznych, poprzez podanie kwoty wydatku, daty, strony wydatku (np. z kim była zawarta umowa), przedmiotu wydatku - od 1 grudnia 2016 r. do dnia udzielenia odpowiedzi na wniosek.**

Stowarzyszenie podniosło, iż do dnia złożenia skargi Fundacja nie odpowiedziała na ww. wniosek, a jedynie wezwała do wykazania podstawy prawnej wniosku.

W odpowiedzi na skargę Fundacja Lux Veritatis z siedzibą w Warszawie wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Stwierdziła, że Fundacja nie jest organem władzy publicznej i nie ciąży na niej generalny obowiązek udostępniania informacji publicznej. Zakres informacji, do jakich udostępniania obowiązana jest Fundacja, wynika z treści art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej, zgodnie z którym Fundacja jest obowiązana do udostępniania informacji publicznej wyłącznie w zakresie, w jakim wykonuje zadania publiczne lub dysponuje majątkiem publicznym. Wskazała też, że stosownie do art. 5 ust. 1 i 2 ustawy, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę

przedsiębiorcy. Powołano się na uchwałę składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 kwietnia 2005 r., sygn. akt I OPS 1/05, w której Sąd stwierdził, iż art. 4 ust. 1 ustawy: „powinien być interpretowany w kontekście art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który wskazuje, działalność jakich podmiotów stanowi przedmiot informacji (...). Przykładowe wyliczenie podmiotów zobowiązanych w art. 4 ust. 1 w punktach od 1 do 5 jest poprzedzone ogólnym wyrażeniem, że są to władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne”.

W uzasadnieniu odpowiedzi na skargę wyjaśniono również, że pismem z dnia 26 maja 2017 r. Fundacja udzieliła stronie skarżącej odpowiedzi na przedmiotowy wniosek, poprzez przekazanie zestawienia zbiorczego, dotyczącego przedsięwzięć, w których Fundacja korzystała ze środków publicznych m.in. w latach 2016-2017 r., podmiocie przekazującym środki publiczne, kwocie przekazanych środków i dacie podpisania poszczególnych umów. Wskazano jednocześnie, że nie jest możliwe udostępnienie wszystkich informacji, o które wносиła strona skarżąca, bowiem wykraczają one poza ustawowy obowiązek udostępnienia informacji publicznej, bowiem związane są wyłącznie ze sferą zadań statutowych Fundacji.

Nadto Fundacja stwierdziła, że nie posiada protokołów posiedzeń Zarządu, których przedmiotem byłyby sprawy publiczne lub wykorzystanie otrzymanych środków publicznych. Poniesiono, że ani ustawa o fundacjach, ani statut Fundacji nie przewidują obowiązku protokolowania posiedzeń Zarządu Fundacji.

Podkreślono, że zwłoka w udostępnieniu informacji publicznej wynikała z konieczności przygotowania czasochłonnych zestawień, a opóźnienie nie było znaczne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Skarga nie jest zasadna.

Stosownie do treści art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 2188 ze zm.), w zw. z art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.) – przywoływanej dalej w tekście jako P.p.s.a., sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej. Wspomniana kontrola sprawowana jest

pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje między innymi orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4 P.p.s.a., a więc wówczas gdy organ pomimo ciążącego na nim obowiązku nie wydaje decyzji administracyjnej, postanowienia albo też uchyla się od podjęcia innych aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska - Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie jest bezczynność Fundacji Lux Veritatis z siedzibą w Warszawie w zakresie udostępnienia informacji publicznej, określonej we wniosku z dnia 12 kwietnia 2017 r.

Problematyka dostępu do informacji publicznej została unormowana przez ustawodawcę w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (j.t. Dz.U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm. dalej u.d.i.p.).

Ustawa znajduje zastosowanie jedynie w sytuacjach, gdy spełniony jest jej zakres podmiotowy i przedmiotowy.

Zgodnie z art. 1 u.d.i.p., każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Tak więc informacją publiczną jest treść dokumentów i innych materiałów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej, które na gruncie tej ustawy zostały zobowiązane do udostępnienia informacji, które mają walor informacji publicznej, treści wystąpień, opinii i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Przykładowy katalog informacji publicznych, podlegających udostępnieniu wymienia przepis art. 6 ust. 1 u.d.i.p.

Zgodnie zaś z art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: organy władzy publicznej, organy samorządów gospodarczych i zawodowych, podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa, podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego, podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które

wykonywają zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. A więc, podmiotami zobowiązanymi do udostępnienia informacji są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności organy władzy publicznej.

Stosownie do art. 13 u.d.i.p., udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku (ust.1). Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (ust. 2). Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku (art. 14 ust. 1).

Ustawa o dostępie do informacji publicznej wymienia trzy formy załatwienia sprawy w przedmiocie udzielenia informacji na wniosek zainteresowanego podmiotu. Mianowicie organ, do którego wniesiono wniosek, winien udostępnić tę informację w formie czynności materialno-technicznej (art. 10 u.d.i.p.) bądź też odmówić jej udostępnienia (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.), albo umorzyć postępowanie (art. 14 ust. 2 w zw. z art. 16 ust. 1 u.d.i.p.).

Bezczynność organu w sytuacji określonej przepisami powołanej ustawy polega więc na tym, że organ zobowiązany do podjęcia czynności materialno-technicznej w przedmiocie informacji publicznej, takiej czynności nie podejmuje i jednocześnie nie wydaje decyzji o odmowie jej udostępnienia, albo też udziela informacji niepełnej, czy też niezgodnej z wnioskiem.

W ocenie Sądu, Fundacja jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej jedynie w zakresie; w jakim dysponuje majątkiem publicznym. Oznacza to, że nie miała obowiązku udostępnić informacji, które nie dotyczyły zakresu, w jakim otrzymywała środki publiczne oraz tych informacji, których nie posiadała.

W rozpoznawanej sprawie okolicznością niesporną jest fakt, że Fundacja pismem z dnia 26 maja 2017 r., udostępniła stronie skarżącej wnioskowane

informacje, w zakresie zadań publicznych, realizowanych przez Fundację od 2008 r., nazwy podmiotu przekazującego środki publiczne, podstawy i przedmiotu zadania, kwot przekazanych środków, daty podpisania umowy. Nadto poinformowała, że udostępnienie szczegółowych danych o wszystkich wydatkach w tym zakresie wykracza, poza ustawowy obowiązek udostępnienia informacji publicznej, ponieważ związane były one wyłącznie z realizacją zadań statutowych i mogłoby to łączyć się z naruszeniem przepisów o ochronie tajemnicy przedsiębiorcy bądź przepisów o ochronie danych osobowych. W odniesieniu do żądania protokołów z posiedzeń Zarządu Fundacji, wskazała, że nie posiada protokołów z posiedzeń Zarządu Fundacji w zakresie wykonywania zadań realizowanych ze środków publicznych.

Jak wynika z akt sprawy, odpowiedź na przedmiotowy wniosek nastąpiła w dłuższym terminie niż 14 dni, ale zgodnie z art. 13 ust. 2, do dwóch miesięcy po otrzymaniu wniosku. Sąd zauważa, że Fundacja nie wyczerpała trybu określonego ww. przepisie, a więc nie poinformowała Stowarzyszenia o tym, że informacja nie zostanie mu udzielona w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wskazując termin do jej udzielenia. Należy jednak wskazać, że wnioskodawca zadał przekrojowe pytania, dotyczące szczegółowych danych, co w oczywisty sposób wymagało nakładu pracy, aby je zebrać, a zatem nie można uznać, że podmiot zobowiązany był w tym zakresie bezczynny.

Mając zatem na względzie fakt, iż w świetle art. 149 § 1 P.p.s.a. celem skargi na bezczynność jest zobligowanie organu do załatwienia wniosku o udostępnienie informacji publicznej w prawem przewidzianej formie, co w realiach tej sprawy zostało osiągnięte, Sąd zobligowany był oddalić skargę.

W związku z powyższym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł jak w sentencji, mając na względzie brzmienie art. 151 P.p.s.a.

Sąd nie uwzględnił przedstawionego w odpowiedzi na skargę wniosku o zasądzenie kosztów postępowania. Zgodnie bowiem z art. 199 P.p.s.a. strony ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Stosownie natomiast do przepisu art. 200 P.p.s.a., zwrot kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia prawa przysługuje jedynie skarżącemu od organu w razie uwzględnienia skargi. W postępowaniu przed wojewódzkim sądem administracyjnym obowiązuje zasada ograniczonej odpowiedzialności za wynik postępowania i organowi nie przysługuje zwrot kosztów postępowania od strony przeciwnej w przypadku oddalenia skargi.

Natomiast w myśl art. 119 pkt 4 powołanej ustawy, sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania, przy czym zgoda stron na rozpatrzenie skargi w trybie uproszczonym nie jest wymagana. W trybie uproszczonym sąd rozpoznaje skargę na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów (art. 120 P.p.s.a.).

Na oryginale właściwe podpis.

Za zgodność z oryginałem

Izabela Kaliszewska

starszy sekretarz sądowy